

است تلاش می‌کنیم این مساله را با بیندازیم که عود از اسلحه متعلق به کی بود، جزء سازهای اصیل ایرانی به شمار می‌رفته است. نمونه‌اش مراسم مذهبی به‌ویژه در ایام عاشورا است که می‌بینیم از گذشته تا امروز از عودبیشترین استفاده می‌شود. در سال‌های اخیر، آلبومی به‌عنوان «کوهستان» منتشر و در آن آلبوم هم تلاش کردم از آذوقه شنیداری مردم را به سمت این مساله ببرم که عود متعلق به ما بوده است. امروز که به شهرستان‌های مختلف سفر می‌کنم می‌بینم دیدگاه‌های نادرست درباره اینکه عود ساز عربی‌ها بوده، به‌مدد روشنگاری و فرهنگ‌سازی تاحدود از غریب‌ها به طرفش شده است یا در این مسیر تلاش کرده‌ام از شیوه‌های ردیف‌نوازی استفاده کنم که گوشش ایرانی داشته باشد تا عربی. درواقع می‌توان گفت فرق نوازندگی من با دیگر نوازندگان عود که در حال حاضر فعالیت می‌کنند این است که کاملاً به ریشه‌های ایرانی و پاپایبندی دارم. آنرا حفظ کرده‌ودر شاعره‌اش به‌شاعرانم همیشه تلاش کرده‌ام.